OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 2. srpna 2012

o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystému a způsobilosti zajištění a o změně obecných zásad ECB/2007/9

(ECB/2012/18)

(2012/476/EU)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku a články 5.1, 12.1, 14.3 a 18.2 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 18.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky mohou Evropská centrální banka (ECB) a národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny. Obecné podmínky, za nichž jsou ECB a národní centrální banky připraveny provádět úvěrové operace, včetně kritérií, podle kterých se určuje způsobilost zajištění pro účely úvěrových operací Eurosystému, jsou stanoveny v příloze I obecných zásad ECB/2011/14 ze dne 20. září 2011 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystému [1].

(2) S cílem podpořit poskytování úvěrů bankami a likviditu na peněžním trhu eurozóny Rada guvernérů dne 8. prosince 2011 a 20. června 2012 rozhodla o dalších opatřeních na zvýšenou podporu poskytování úvěrů včetně opatření, která jsou upravena rozhodnutím ECB/2011/25 ze dne 14. prosince 2011 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystému a způsobilosti zajištění [2]. Kromě toho je zapotřebí přizpůsobit odkazy na sazbu minimálních rezerv v obecných zásadách ECB/2007/9 ze dne 1. srpna 2007 o měnové statistice a statistice finančních institucí a trhů [3] změnám nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9) [4] zavedeným nařízením (EU) č. 1358/2011 [5].

(3) Národní centrální banky by neměly mít povinnost přijímat jako zajištění při úvěrových operacích Eurosystému způsobilé bankovní dluhopisy zaručené členským státem, na který se vztahuje program Evropské unie / Mezinárodního měnového fondu, nebo zaručené členským státem, jehož úvěrové hodnocení nesplňuje referenční hodnotu Eurosystému pro stanovení minimálního požadavku na vysoké úvěrové standardy, jak se stanoví v rozhodnutí ECB/2011/25.

(4) Rozhodnutí ECB/2011/25 přezkoumalo výjimku ze zákazu úzkého propojení uvedenou v oddíle 6.2.3.2 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14, pokud jde o státem zaručené bankovní dluhopisy protistran, které protistrany samy používají jako zajištění.

(5) Protistranám, které se účastní úvěrových operací Eurosystému, by mělo být ve výjimečných případech umožněno, aby s předchozím souhlasem Rady guvernérů zvýšily míru, v jaké využívaly státem zaručené bankovní dluhopisy pro vlastní použití k 3. červenci 2012. K žádosti o předchozí souhlas Rady guvernérů by měl být přiložen plán financování.

(6) Rozhodnutí ECB/2011/25 je třeba nahradit těmito obecnými zásadami, které by národní centrální banky měly provést v příslušné smluvní nebo regulatorní úpravě.

[1] Úř. věst. L 331, 14.12.2011, s. 1.
[2] Úř. věst. L 341, 22.12.2011, s. 65.
[3] Úř. věst. L 341, 27.12.2007, s. 1.
[4] Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10.
[5] Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 1358/2011 ze dne 14. prosince 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1745/2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9) (ECB2011/26) (Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 51).

(7) Dodatečná opatření uvedená v těchto obecných zásadách by se měla uplatňovat dočasně, a to do doby, kdy Rada guvernérů usoudí, že již nejsou nezbytná k zajištění náležitého fungování transmisního mechanismu měnové politiky,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Dodatečná opatření týkající se refinančních operací a způsobilého zajištění

1. Pravidla pro provádění operací měnové politiky Eurosystému a kritéria způsobilosti zajištění stanovená v těchto obecných zásadách se uplatňují ve spojení s obecnými zásadami ECB/2011/14.

2. V případě rozporu mezi těmito obecnými zásadami a obecnými zásadami ECB/2011/14, tak jak jsou národními centrálními bankami provedeny na vnitrostátní úrovni, mají přednost tyto obecné zásady. Nestanoví-li tyto obecné zásady jinak, uplatňují národní centrální banky nadále všechna ustanovení obecných zásad ECB/2011/14 v nezměněné podobě.

Článek 2

Možnost ukončit nebo změnit dlouhodobější refinanční operace

Eurosystém může rozhodnout, že za určitých podmínek mohou protistrany před splatností ukončit určité dlouhodobější refinanční operace nebo snížit jejich objem. Tyto podmínky se zveřejňují ve vyhlášení příslušného nabídkového řízení nebo jiným způsobem, který Eurosystém považuje za vhodný.

Článek 3

Přijetí některých dalších cenných papírů krytých aktivy

1. Kromě cenných papírů krytých aktivy, které jsou způsobilé podle kapitoly 6 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14, jsou jako zajištění pro operace měnové politiky Eurosystému způsobilé i cenné papíry kryté aktivy, které nesplňují požadavky na úvěrové hodnocení podle oddílu 6.3.2 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14, ale které jinak splňují všechna kritéria způsobilosti pro cenné papíry kryté aktivy podle obecných zásad ECB/2011/14, za předpokladu, že v době emise a kdykoli poté mají dva ratingy alespoň na úrovni „triple B“ ([1]). Tyto cenné papíry kryté aktivy musí dále splňovat všechny tyto požadavky:

a) aktiva, která vytvářejí peněžní toky zajišťující cenné papíry kryté aktivy, patří do jedné z těchto tříd aktiv: i) hypoteční úvěry na bydlení, ii) úvěry malým a středním podnikům, iii) hypoteční úvěry na komerční účely, iv) úvěry na pořízení automobilu, v) leasing a vi) spotřebitelské úvěry;

b) aktiva, která vytvářejí peněžní toky, nesmějí zahrnovat aktiva různých tříd;

c) aktiva, která vytvářejí peněžní toky zajišťující cenné papíry kryté aktivy, nesmějí zahrnovat úvěry, které:

i) jsou nesplácenými úvěry v okamžiku emise cenných papírů krytých aktivy,

ii) jsou nesplácenými úvěry v okamžiku, kdy jsou začleněny do souboru podkladových aktiv cenných papírů krytých aktivy během doby splatnosti těchto cenných papírů, např. nahrazením aktiv, která vytvářejí peněžní toky, nebo

iii) jsou v kterémkoli okamžiku strukturované, syndikované nebo s vysokou finanční pákou;

d) dokumenty o transakci s cennými papíry krytými aktivy obsahují ustanovení o kontinuitě obsluhy.

2. Cenné papíry kryté aktivy uvedené v odstavci 1, které mají dva ratingy alespoň na úrovni „single A“ ([2]), podléhají srážce při ocenění ve výši 16 %.

3. Cenné papíry kryté aktivy uvedené v odstavci 1, které nemají dva ratingy alespoň na úrovni „single A“, podléhají těmto srážkám při ocenění: a) cenné papíry kryté hypotečními úvěry na komerční účely podléhají srážce při ocenění ve výši 32 % a b) všechny ostatní cenné papíry kryté aktivy podléhají srážce při ocenění ve výši 26 %.

4. Cenné papíry kryté aktivy, které jsou způsobilé podle odstavce 1, nesmí protistrana předložit jako zajištění, pokud ve vztahu k těmto cenným papírům vystupuje tato protistrana nebo kterákoli třetí strana, s níž je v úzkém propojení, jako poskytovatel úrokového zajištění.

5. Národní centrální banka může jako zajištění pro operace měnové politiky Eurosystému přijmout cenné papíry kryté aktivy, jejichž podkladová aktiva zahrnují hypoteční úvěry na bydlení nebo úvěry malým a středním podnikům anebo oba druhy úvěrů a které nesplňují požadavky na úvěrové hodnocení podle oddílu 6.3.2 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14 a požadavky uvedené výše v odst. 1 písm. a) až d) a v odstavci 4, ale jinak splňují všechna kritéria způsobilosti pro cenné papíry kryté aktivy podle obecných zásad ECB/2011/14 a mají dva ratingy alespoň na úrovni „triple B“. Tyto cenné papíry kryté aktivy musí být vydány před 20. červnem 2012 a podléhají srážce při ocenění ve výši 32 %.

([1]) Rating „triple B“ znamená rating alespoň „Baa3“ od agentury Moody's, „BBB-“ od agentury Fitch nebo Standard & Poor's, nebo rating „BBB“ od agentury DBRS.

([2]) Rating „single A“ znamená rating alespoň „A3“ od agentury Moody's, „A-“ od agentury Fitch nebo Standard & Poor's, nebo „AL“ od agentury DBRS.

6. Pro účely tohoto článku:

1) „hypoteční úvěr na bydlení“ zahrnuje vedle úvěrů na bydlení zajištěných hypotékou zaručené úvěry na bydlení (bez hypotéky), pokud je záruka v případě prodlení s jejich splácením okamžitě splatná. Tato záruka může mít různou smluvní formu, včetně pojistných smluv, za předpokladu, že je poskytnuta subjektem veřejného sektoru nebo finanční institucí podléhající veřejnému dohledu. Pro účely těchto záruk musí úvěrové hodnocení ručitele odpovídat stupni úvěrové kvality 3 harmonizované ratingové stupnice Eurosystému po dobu trvání transakce;

2) „malým podnikem“ a „středním podnikem“ se rozumí subjekt vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na jeho právní formu, jehož vykazovaný obrat, nebo vykazovaný obrat konsolidačního celku, je-li daný subjekt součástí konsolidačního celku, činí méně než 50 milionů EUR;

3) „nesplácený úvěr“ zahrnuje úvěry, u nichž úroky či jistina nejsou splaceny po dobu 90 nebo více dnů po lhůtě splatnosti a u dlužníka došlo k selhání ve smyslu bodu 44 přílohy VII směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([1]), nebo úvěry, u nichž existují závažné důvody pochybovat o tom, že budou splaceny v plném rozsahu;

4) „strukturovaným úvěrem“ se rozumí struktura, která zahrnuje podřízené úvěrové pohledávky;

5) „syndikovaným úvěrem“ se rozumí úvěr poskytnutý skupinou věřitelů v rámci syndikátu věřitelů;

6) „úvěrem s vysokou finanční pákou“ se rozumí úvěr poskytnutý společnosti, která je již značně zadlužena, např. v podobě dluhového financování odkupu či převzetí, přičemž tento úvěr slouží k nabytí účasti na společnosti, jež je rovněž dlužníkem z tohoto úvěru;

7) „ustanoveními o kontinuitě obsluhy“ se rozumějí ta ustanovení právní dokumentace k cenným papírům krytým aktivy, která zajišťují, aby selhání obsluhovatele nevedlo k ukončení obsluhy, a která obsahují aktivační mechanismy pro jmenování náhradního obsluhovatele, jakož i akční plán na vysoké úrovni, jenž vymezí provozní kroky, které je třeba učinit po jmenování náhradního obsluhovatele, a způsob, jakým bude převedena správa úvěrů.

Článek 4

Přijetí některých dalších úvěrových pohledávek

1. Národní centrální banky mohou jako zajištění pro operace měnové politiky Eurosystému přijmout úvěrové pohledávky, které nesplňují kritéria způsobilosti Eurosystému.

2. Národní centrální banky, které se rozhodnou přijmout úvěrové pohledávky podle odstavce 1, stanoví za tímto účelem kritéria způsobilosti a opatření ke kontrole rizika, a to tak, že upřesní odchylky od požadavků přílohy I obecných zásad ECB/2011/14. Tato kritéria způsobilosti a opatření ke kontrole rizika zahrnují požadavek, aby se úvěrové pohledávky řídily právem členského státu národní centrální banky, která tato kritéria způsobilosti a opatření ke kontrole rizika stanovila. Kritéria způsobilosti a opatření ke kontrole rizika podléhají předchozímu souhlasu Rady guvernérů.

3. Ve výjimečných případech mohou národní centrální banky s předchozím souhlasem Rady guvernérů přijmout úvěrové pohledávky: a) při uplatnění kritérií způsobilosti a opatření ke kontrole rizika stanovených jinou národní centrální bankou podle odstavců 1 a 2, nebo b) které se řídí právem jiného členského státu, než je ten, v němž má sídlo přijímající národní centrální banka.

4. Jiná národní centrální banka poskytne pomoc národní centrální bance, která přijímá úvěrové pohledávky podle odstavce 1, jen pokud se na tom obě národní centrální banky dohodly a s předchozím souhlasem Rady guvernérů.

Článek 5

Přijímání některých státem zaručených bankovních dluhopisů

1. Národní centrální banky nejsou povinny přijímat jako zajištění pro úvěrové operace Eurosystému způsobilé bankovní dluhopisy zaručené členským státem, na který se vztahuje program Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu, nebo zaručené členským státem, jehož úvěrové hodnocení nesplňuje referenční hodnotu Eurosystému pro stanovení minimálního požadavku na vysoké úvěrové standardy pro emitenty a ručitele obchodovatelných aktiv podle oddílů 6.3.1 a 6.3.2 přílohy I obecných zásad ECB/2011/14.

2. V případech, kdy se národní centrální banky rozhodnou nepřijmout cenné papíry uvedené v odstavci 1 jako zajištění, uvědomí o tom Radu guvernérů.

3. Protistrany nesmějí předložit jimi vydané bankovní dluhopisy, které jsou zaručeny subjektem veřejného sektoru z EHP, který je oprávněn ukládat daně, a takové dluhopisy vydané subjekty, s nimiž jsou úzce propojeny, jako zajištění pro úvěrové operace Eurosystému v míře přesahující jmenovitou hodnotu těchto dluhopisů, které již byly předloženy jako zajištění k 3. červenci 2012.

4. Ve výjimečných případech může Rada guvernérů rozhodnout o výjimce z požadavku stanoveného v odstavci 3. K žádosti o výjimku se přikládá plán financování.

([1]) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

Článek 6

Ověřování

Národní centrální banky zašlou ECB nejpozději do 14. srpna 2012 texty a prostředky, jimiž hodlají zajistit soulad s články 1 až 5.

Článek 7

Změna obecných zásad ECB/2007/9

V příloze III části 5 se odstavec pod tabulkou 2 nahrazuje tímto:

„***Výpočet paušálních odpočitatelných položek pro kontrolní účely (R6):***

Paušální odpočitatelná položka: Položka se uplatní v případě každé úvěrové instituce. Každá úvěrová instituce odečte maximální paušální částku za účelem snížení administrativních nákladů spojených s nakládáním s velmi malými požadavky na rezervy. Je-li [základ pro stanovení minimálních rezerv × sazba rezerv] nižší než 100 000 EUR, rovná se paušální odpočitatelná položka částce ve výši [základ pro stanovení minimálních rezerv × sazba rezerv]. Je-li [základ pro stanovení minimálních rezerv × sazba rezerv] vyšší než 100 000 EUR nebo se této částce rovná, rovná se paušální odpočitatelná položka částce ve výši 100 000 EUR. Instituce, jež mohou statistické údaje týkající se jejich konsolidovaného základu pro stanovení minimálních rezerv vykazovat jako skupina (ve smyslu přílohy III části 2 oddílu 1 nařízení (ES) č. 25/2009 (ECB/2008/32)), drží minimální rezervy prostřednictvím jedné instituce ve skupině, která jedná jako zprostředkovatel výhradně pro tyto instituce. Podle článku 11 nařízení Evropské centrální banky (ES) č. 1745/2003 ze dne 12. září 2003 o uplatňování minimálních rezerv (ECB/2003/9) (*) je v posledně zmíněném případě oprávněna paušální odpočitatelnou položku odečíst pouze skupina jakožto celek.

Minimální (neboli „požadované“) rezervy se vypočtou takto:

Minimální (neboli „požadované“) rezervy = základ pro stanovení minimálních rezerv × sazba rezerv – paušální odpočitatelná položka

Sazba rezerv se uplatňuje v souladu s nařízením (ES) č. 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) Úř. věst. L 250, 2.10.2003, s. 10.“

Článek 8

Vstup v platnost

Tyto obecné zásady vstupují v platnost druhým dnem po přijetí.

Použijí se ode dne 14. září 2012.

Článek 9

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny všem centrálním bankám Eurosystému.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. srpna 2012.

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Mario DRAGHI